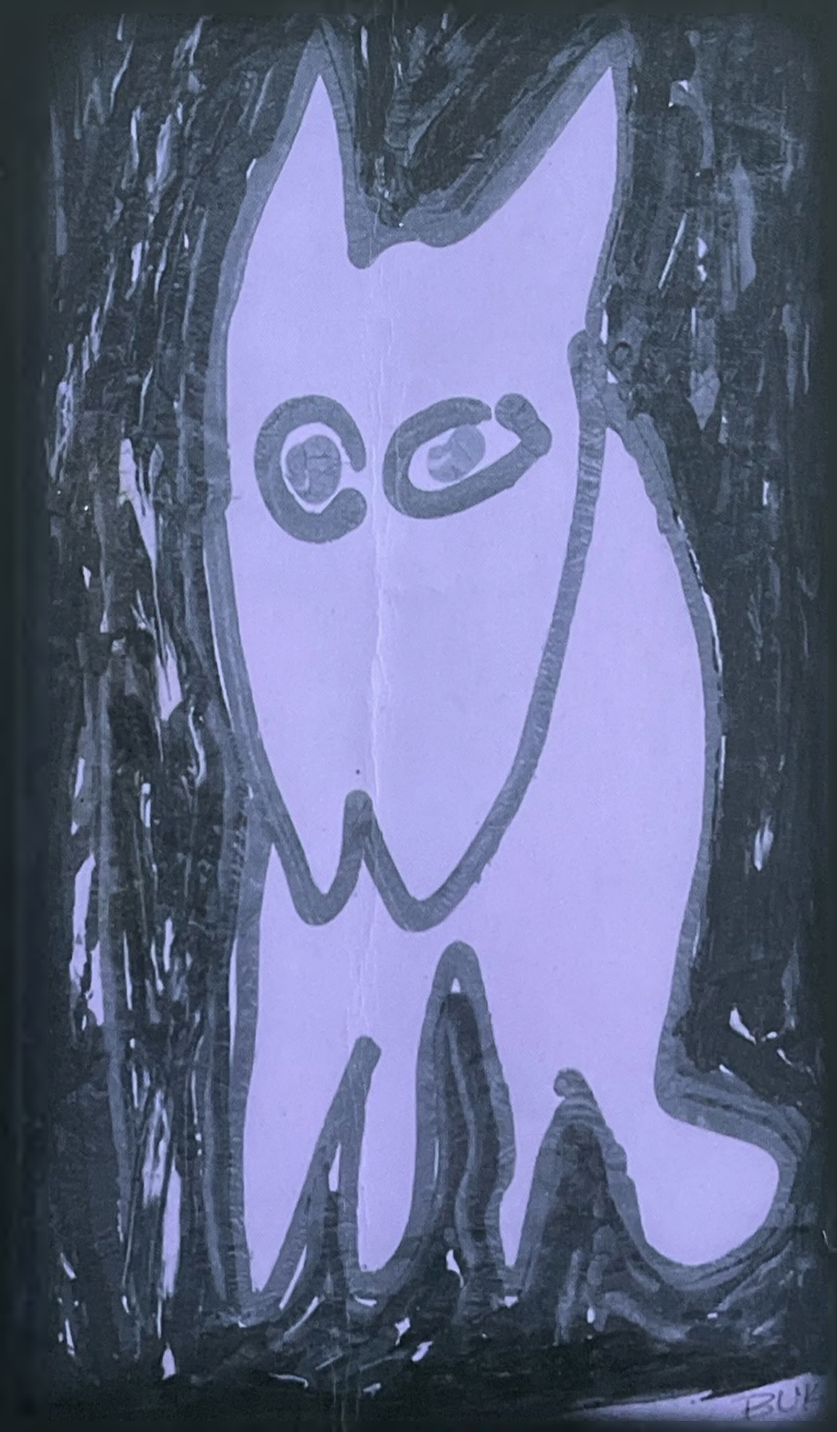
CHARLES BUKOWSKI

Kediler

parantez

Kediniz var mı? Ya da kedileriniz? Uyurlar, yavrum. Günde 20 saat uyuyup yine de çok güzel görünebilirler. Heyecanlanmak için bir neden olmadığını bilirler. Bir sonraki öğün. Ve arada sırada öldürecek bir şeyler. Güçler tarafından yırtılmakta olduğumu hissettiğimde bir ya da birkaç kedimi seyrederim. 9 kedim var. Uyuyan ya da uyuklamakta olan birine bakarım ve gevşerim. Yazmak da kedilerimden biridir. Yazmak yüzleşmemi sağlar. Beni gevşetir. Bir süre için en azından. Sonra devrelerim karışır ve baştan başlamak zorunda kalırım. Yazarların yazmayı nasıl bıraktıklarını hiçbir zaman anlayamadım. Nasıl gevşerler?

ISBN-13: 978-975-281-073-0

Çeviri: Avi Pardo

Charles Bukowski
KEDİLER

Parantez Gazetecilik ve Yayıncılık Ltd.
Asmalı Mescid Mah. Tünel Meydanı, Tünel Geçiti İş Hanı, C Blok, Kat 4 D. 424,
Beyoğlu - İSTANBUL
Tel: (0212) 252 65 16, E Posta: parantez@yahoo.com
web: www.parantez.net
Yayıncı Sertifika No. 10858
Birinci Baskı: Ocak 2016
Yayın Yönetmeni: Metin Celâl
Çeviri: Avi Pardo
Kapak Düzeni: Nevruz Kıran Öksüz
Baskı: Umut Matbaacılık ve Kağıtçılık Ltd. Fatih cad. Yüksek sok. No.11, Başak Han,
Merter, İstanbul (0212 637 04 11), Sertifika No. 22826
Kitabın Orjinal Adı: "On Cats"
Copyright: © 2015 by Linda Lee Bukowski. All rights reserved.
This book is published by arrangements wih Ecco an imprint of HarperCollins & ONK Agency Ltd.
Türkçe Yayın Hakları: © Parantez
Kapak Resmi: Charles Bukowski

ISBN 978 - 975 - 281 - 073 - 0

Charles Bukowski

KEDİLER

Çeviri: Avi Pardo

Editör: Abel Debritto

parantez

Beeker

***

Gecenin o saatinde yemek yenebilecek bütün yerler kapalıydı ve kentin merkezinden oldukça uzaktaydık. Onu tekrar odama götüremezdim. Bu yüzden Millie'yle şansımı denemek zorunda kaldım. Her zaman bol yiyecek bulundururdu. Hiçbir şeyi olmasa da, her zaman peyniri olurdu.

Yanılmamıştım. Bize peynirli sandviç ve kahve ikram etti. Kedi beni tanıyordu, kucağıma sıçradı.

Kediye yere bıraktım.

"Bakın, Bay Burnett," dedim.

"Patini ver," dedim kediye. "Patini ver!"

Kedi öylece durdu.

"Bu tuhaf, her zaman verir oysa," dedim. "Patini ver!"

Shipkey'nin Bay Burnett'e kuşlarla konuştuğumu söylediğini hatırladım.

"Hadi ama! Patini ver."

Budala gibi hissetmeye başladım kendimi.

"Hadi! Patini ver!"

Başımı kedinin başına dayayıp bütün otoritemi kullandım bu kez.

"Patini ver!"

Kedi durdu öylece.

Koltuğuma dönüp peynirli sandviçimi aldım.
"Kediler tuhaf hayvanlar, Bay Burnett. Ne yapacakları belli olmuyor. Millie, Bay Burnett için Çaykovski'nin Altıcı Senfonisi'ni koyar mısın?"
Müziği dinledik. Millie gelip kucağıma oturdu. Üzerinde geceliği vardı sadece. İyice gömüldü bana. Sandviçimi kenara koydum.
"Senfoninin marş bölümünü doğuran bu kısma dikkatinizi çekmek isterim," dedim Bay Burnette'e. "Bugüne kadar yazılmış en güzel bölümlerden biri bence. Güzelliğinin ve gücünün yanı sıra, yapısı mükemmel. Zekâ ürünü olduğunu hissedilebiliyor insan."
Kedi keçisakallı adamın kucağına sıçradı. Mille yanağını yanağıma dayayıp elini göğsümün üzerine koydu. "Nerelerdeydin bebeğim? Millie seni özledi, biliyor musun?"
Plak sona erdi ve keçisakallı adam kediyi kucağından indirdi, ayağa kalkıp plağı çevirdi. Albümün içindeki ikinci plağı almalıydı oysa. Arkasını dinleyerek doruğa oldukça erken ulaşacaktık. Bir şey demedim ama. Sonuna kadar dinledik.
"Nasıl buldunuz?" diye sordum.
"Güzel! Çok güzel!"
Keçisakallı adam kediyi yere koymuştu.
"Patini ver! Patini ver!" dedi kediye.
Kedi patisini verdi.
"Bakın," dedi keçi sakallı adam, "Kediye patisini verdirebiliyorum."
"Patini ver."
Kedi yuvarlandı.
"Hayır, patini ver! Patini ver!"
Kedi durdu öylece.
Keçisakallı adam başını kedinin başına dayayıp kulağına fısıldadı. "Patini ver!"
Kedi patisini adamın keçisakalına soktu.
"Gördünüz mü? Ona patisini verdirdim!" Sevinmişti Bay Burnett.
Millie bana iyice yaslandı. "Öp beni, bebeğim," dedi, "öp beni."
"Hayır."
"Tanrım, neyin var senin, bebeğim? Derdin ne? Bu gece canın sıkkın, ben anlarım! Hadi, anlat Millie'ye, nedir canını sıkan? Millie

cehenneme bile gider senin için, bebeğim, bunu biliyorsun. Neyin var, hı? Hı?"
"Şimdi de kediyi yuvarlatacağım," dedi Bay Burnett.
Millie kollarını boynuma dolayıp gözlerimin için baktı. Çok hüzün verici, anaç bir görünümü vardı ve peynir kokuyordu. "Anlat Millie'ye, nedir benim bebeğimin canını sıkan?"
"Yuvarlan!" dedi Bay Burnett kediye.
Kedi durdu öylece.
"Bak," dedim Millie'ye, "şu adamı görüyor musun?"
"Evet, görüyorum."
"Güzel, o adam Bay Burnett."
"O kim?"
"Dergi editörü. Öykülerimi gönderdiğim derginin editörü."
"Sana o küçük notları gönderen adam mı?"
"Ret mektubu onlar, Millie."
"İyi biri değil o. Sevmedim onu."
"Yuvarlan!" dedi Bay Burnett kediye. Kedi yuvarlandı. "Bakın!" diye bağırdı Bay Burnett. "Kediyi yuvarlattım! Satın almak istiyorum bu kediyi! Olağanüstü!"
Millie bana daha sıkı sarıldı ve gözlerimin içine baktı yine. Oldukça çaresizdim. Cuma sabahı balıkçının tezgâhındaki buzun üzerinde duran hâlâ canlı bir balık gibi hissettim kendimi.
"Bak," dedi Millie, "öykülerinden birini bastırabilirim. Hepsini bastırabilirim."
"Bakın kediyi nasıl yuvarlatacağım!" dedi Bay Burnett.
"Hayır, hayır, Millie, anlamıyorsun. Editörler bezgin iş adamlarına benzemezler. Editörlerin ilkeleri vardır!"
"İlkeleri mi?"
"İlkeleri."
"Yuvarlan!" dedi Bay Burnett.
Kedi durdu öylece.
"Ben çok iyi bilirim sizin ilkelerinizi! İlkeleri merak etme sen! Bebeğim, bütün öykülerini bastıracağım ona!"
"Yuvarlan!" dedi Bay Burnett kediye. Kedi öylece durdu.
"Hayır, Mille, bunu kabul edemem."

Millie yığılmıştı üstüme. Soluk almakta zorlanıyordum, ağırdı da biraz. Ayağımın uyuştuğunu hissettim. Millie yanağını yanağıma yaslayıp elini göğsümde aşağı yukarı gezdirdi. "Bebeğim, sana soran yok!"

Bay Burnette başını kedinin başına dayayıp kulağına fısıldadı. "Yuvarlan!"

Kedi patisini Bay Burnett'in keçi sakalına soktu.

"Kedi bir şeyler yemek istiyor galiba," dedi Bay Burnett.

Bay Burnett koltuğuna döndü yine. Mille adamın yanına gidip kucağına oturdu.

"Nerden buldun bu küçük güzel sakalı?" diye sordu.

"Afedersiniz," dedim, "bir bardak su almaya gideceğim."

Mutfağa gidip kahvaltı masasına oturdum ve masanın üzerindeki çiçek desenlerini seyrettim. Tırnağımla kazımaya çalıştım.

Millie'nin sevgisini peynir pazarlamacısı ve kaynakçıyla paylaşmak yeterince zordu zaten. Hiçbir kadında yoktu öyle vücut. Kahretsin, kahretsin.

***

"Bir kedi geçiyor ve silkelenip Shakespare'i
sırtından atıyor."

"Mondrian gibi çizmek istemiyorum,
bir kedi tarafından yenen
bir serçe gibi çizmek istiyorum."

Telefon Konuşması

kedinin siniş biçiminden,
yere dümdüz yatışından,
av çılgınlığına kapılmış olduğunu anladım;
arabam ona yaklaşınca
alacakaranlıkta doğruldu
ve ağzında kuşla
uzaklaştı,
iri bir kuştu, gri,
kanatları kırık aşk gibi düşük,
sivri dişler saplanmış,
hâlâ hayat vardı orada,
ama fazla değil,
çok fazla değil.

kırık aşk-kuşu ve
kedi zihnimde yürümeye devam ediyorlar
ve kediyi çözemiyorum:
telefon çalıyor,
bir sese yanıt veriyorum,
fakat kediyi görüyorum tekrar tekrar,
ve o gevşek kanatları,
gevşek gri kanatları,
ve merhamet bilmeyen bir başa
yakalanmış o şey;
dünya böyle, bizim dünyamız;
ahizeyi yerine koyuyorum
ve odanın kedi kenarları
üzerime geliyor
ve çığlık atacağım,
fakat çığlık atan insanlar için
özel yerleri var;
ve kedi yürüyor
kedi sonsuza dek yürüyor
zihnimde.

***

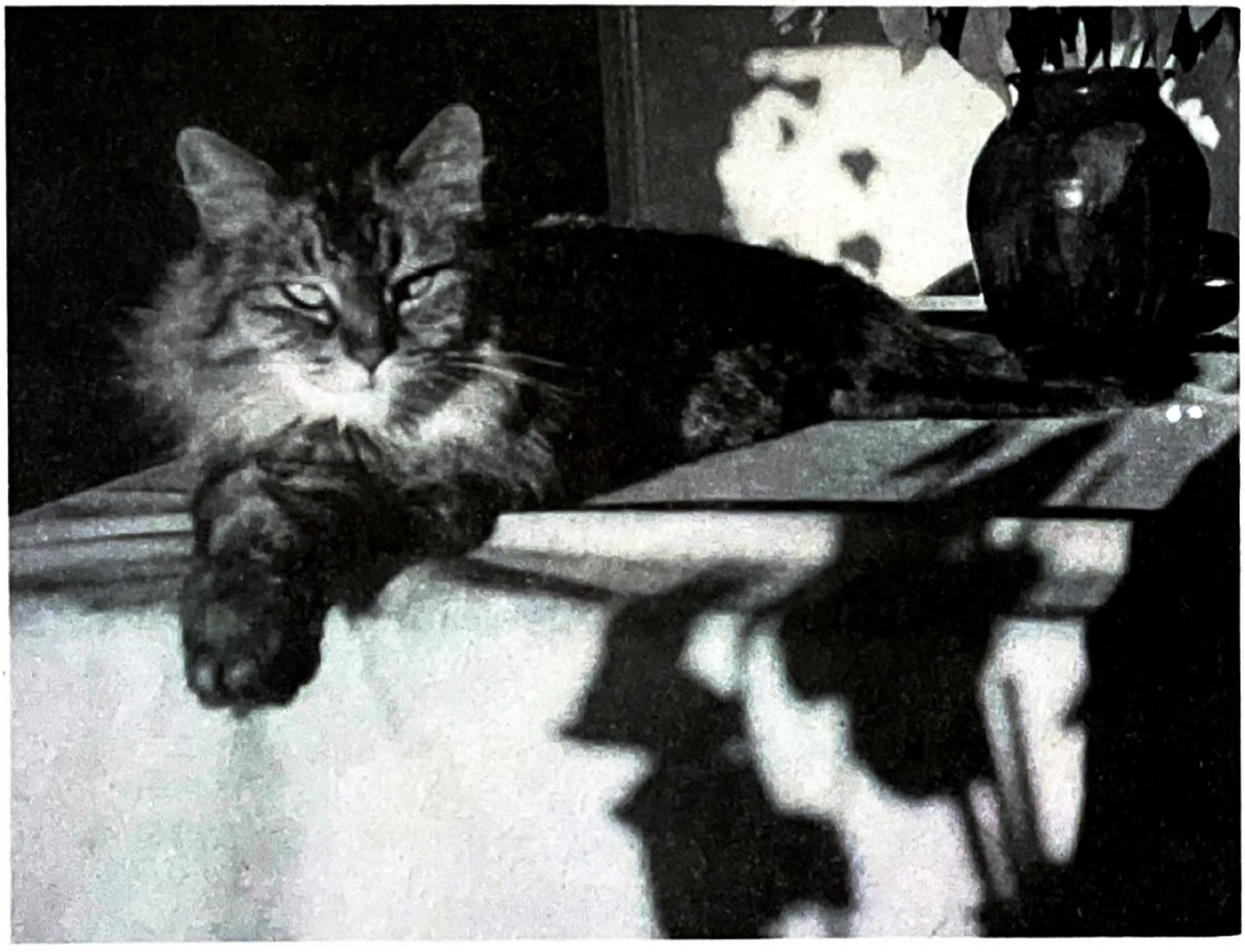
"O kuşu gördüm ve ellerim direksiyondaydı ve kanatları gördüm ve kırık aşk gibi düşüktüler, kanatlar öyle diyordu, ve kedi arabamın tekerleklerinden uzaklaştı kedilere özgü yürüyüşüyle ve çok üzgünüm bunları yazarken, ve dünyanın bütün kırık aşkları ve kırık aşk kuşları; ve gökyüzü pus, ucuz bulutlar ve gaddar tanrılarla kaplıydı."

" Geçen gün hipodromdan eve sürerken bir kuş gördüm. Asfalta sinmiş bir kedinin ağzındaydı, yukarıda bulutlar, gün batımı, aşk ve Tanrı, ve kedi arabamı görüp çılgın gibi doğruldu, sırtı çılgın aşk günahı gibi kaskatı, ve kaldırıma doğru yürüdü, ve kuşu gördüm, iri ve griydi, kanatları kırık, kanatları geniş ve düşük, tüyleri açılmış, hâlâ canlı, kedinin dişlerinin arasında; kimse bir şey demiyordu, trafik ışığı değişiyordu, arabamın motoru çalışıyordu, ve zihnimde kanatlar kanatlar..."

Kedi

demirden yangın merdiveninde takılan bir kedi var
güneş gibi sarı
ve kentin o bölgesinde hiç
köpek görmemiş, ve tanrım, ne kadar şişman,
midesi fare ve HARVEY'NİN BARI artıklarıyla dolu
ve otelde kalan bir kadını görmeye gittiğimde
o merdivenden çıkıyorum
kadın bana Fransa'da yaşayan oğlunun
mektuplarını gösteriyor, şarap şişeleri
ve hüzün dolu küçücük bir oda,
ve bazen ona biraz para bırakıyorum,
ve yangın merdiveninden aşağı inerken
kedi orada yine ve
bacaklarıma sürtünüyor ve
arabama doğru yürürken
beni izliyor, ve yola çıkarken dikkat etmem
gerekiyor, çok da değil ama;
kedi hayli zeki, arabanın
dostu olmadığını biliyor.
bir gün kadını görmeye gittim
ve ölmüştü. yani, orada değildi,
odası boştu. iç kanama geçirdiği söylendi
bana. odasını kiraya veriyorlardı.
neyse, hüzünlenmenin anlamı yok. demir basamaklardan aşağı

indim ve kedi oradaydı. onu tutup kucağıma aldım ve okşadım,
fakat tuhaftır,
aynı kedi değildi. kürkü sertti ve gözleri kötü bakıyordu. onu yere fırlattım ve bana bakarak uzaklaşışını seyrettim.
sonra arabama binip
sürdüm.

Feather

***

"Araplar kediye hayranlık duyar, kadınları ve köpekleri hakir görürler, çünkü onlar sevgilerini belli ederler ve sevgi, kimilerine göre, zayıflığa işaret eder. Öyledir belki. Ben sevgimi fazla belli etmem. Karılarım ve kız arkadaşlarım ruhumu ayrı tuttuğumdan yakınırlar –ve bedenimi püriten bir biçimde sunduğumdan, belki; fakat lanet kediye dönersek. bir kedi sadece KENDİ'dir. Zavallı kuşu yakaladığında bu yüzden koyuvermez. Hayatın koyuvermeyen güçlerinin bir örneğidir bu. Harikulade şeytandır kedi. Koyuveren bazı köpekler ve kadınlar bulabilirsin –ve koyuverirler. Fakat kedi, unut gitsin, evin duvarları yıldırım çarpması sonucunda yıkılsa bile o sütüne mırlamaya devam eder. Ölürsen kedi seni yer. Ne kadar birlikte yaşamış olursanız olun. Bir zamanlar Buk gibi yalnız ölen bir adam vardı, bir kadını yoktu ve bir kedisi vardı ve yalnız öldü ve zavallı adamın kokuşmaya başlaması günler sürdü, onun suçu değildi, devinen ve dünyevi ruhlar tarafından gömülmesi gereken artıkları ortadan kaldırması gereken dünyanın suçuydu, ve kedi iyi koku alıyordu, ölü et kokusu, ve onları bulduklarında kedi yerden pençesini sallıyordu, şiltenin altına kaya gibi yapışmış, şilteyi kemirerek, kayaya tutunmuş istiridye gibi havada asılı, ve onu bir türlü o şilteden alamadılar, kahrolası şilteyle birlikte atmak zorunda kaldılar. Ay ışığıyla aydın-

lanmış ve yaprakların ölüm kokusunu dindirdiği bir gecede o şilteyi koyuvermiştir herhalde.

"Kedinin içinde ruhlar ya da tanrılar yoktur, boşuna aramayın. Ebedi çarkın bir resmidir kedi, deniz gibi. Güzel olduğu için denizi okşamazsın ama kediyi okşarsın –neden?– SADECE SANA İZİN VERDİĞİ İÇİN. Ve kedi asla korku bilmez, denizin ve kayanın esnekliğine sarılır sadece, bir ölüm-kalım kavgasında bile sadece karanlığın görkemini düşünür."

***

Kuşu Öldüren Kediden Her Zaman Nefret Etmem,
Sadece
Beni Öldüren Kediden...
dost ay, dost kedi, ne merhamet dilenirsin ne de armağan,
sadece sükûnet ve lavanta, ve evler. sürtünme.
bir çanağın içindeymişçesin devinim.
ey Princeton'ın pipo pofurdatan genç adamları
ey Harvard'ın pofurdatan genç adamları
siz ki güvenliğiniz için kitap karıştırırsınız,
dost ay için, dost kedi için
hiçbir meşruiyetiniz yok
pembe pofurtulardan ve pastel bulutlardan
ibaretsiniz
kız arkadaşımın yerdeki külotu kadar yararsız
ya da yerdeki kız arkadaşım kadar
Ottorino Respighi'nin Roma'nın Çamları gibi
patlamak üzere pofurdayan.

... kuş dolu bir ağaç meşrudur.
ya da solucan dolu toprak.
ya da toprak dolu insan.

meşruiyet.

geceyarısı halısının üzerinde yürürüz
ne sarhoş ne düşlenmiş ne uyuşturulmuş.
ve pencere havan topunun gümbürtüsü
ve osuruğuyla kapandığında
ya da klakson huniyi bir fallus gibi doldurduğunda
ya da gergedan dondurma düşünde kükrediğinde,

kolundaki kıllar gibi kükrer
pikabın iğnesini Kabalevsky'nin Komedyenler'inin
üzerine yerleştirirken
on sentlikler soluk almaya başlarken
ve Zavallı Dolores Costello
dolapta eski bir film makarasına
misina gibi dolanmışken.

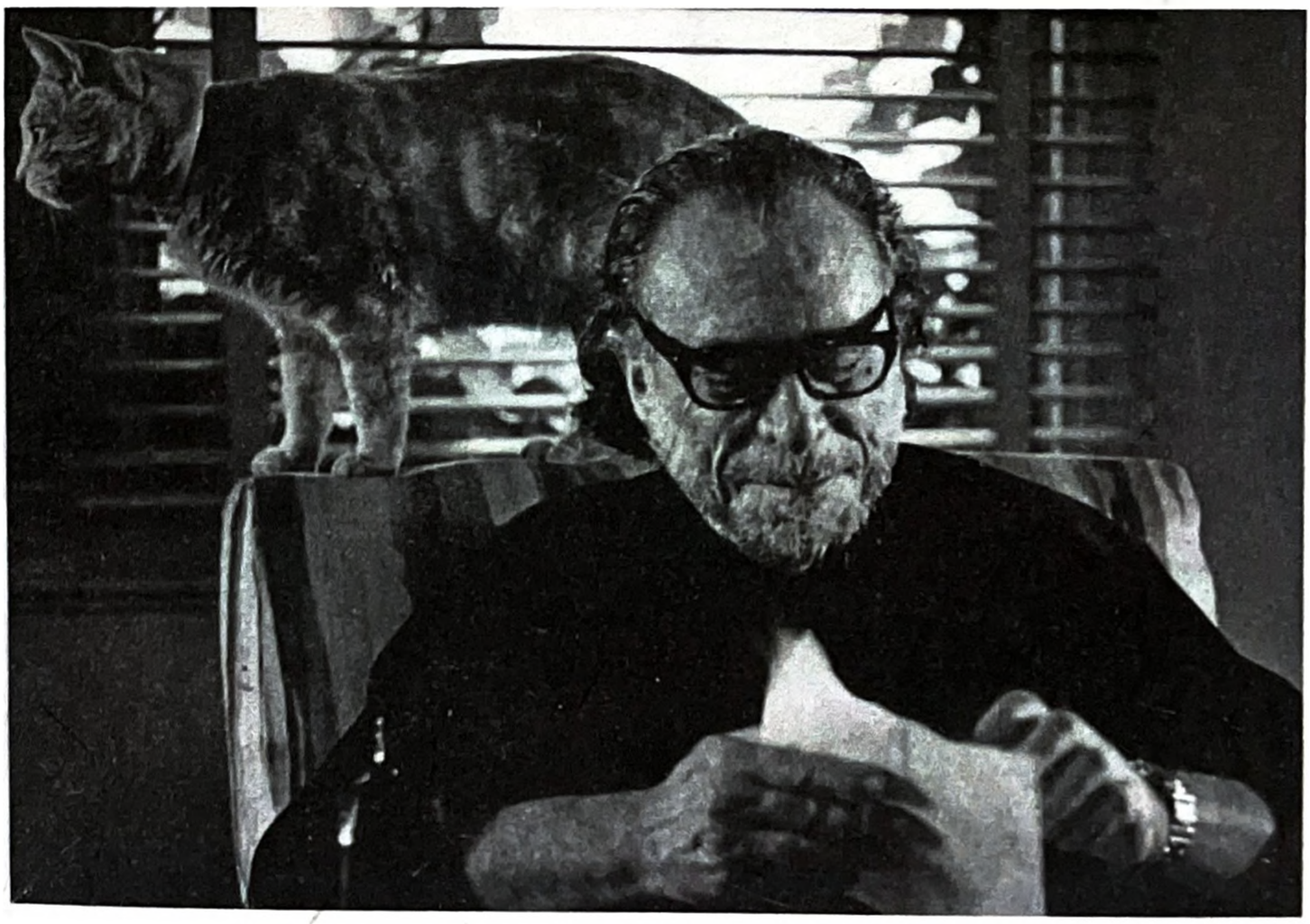
sizinleyim... dost ay ve kedi;
bir kulağımızı çevirириz, bir gözümüzü,
hikayelerinde dingin, sonra
devam ederiz, ay ve kedi.

yaşlı kızın yangınının
önünden
yaprak gibi asılı
Van Gogh'ların ve Rembrandt'ların
önünden...

çatının tepesine, bu gece;
kusursuzluk kıtalarına,
dünyayı döndüren sese.

***

"Kedilerin yoluna giden küçük kuşlar ötüyor zihnimde."

Ateş Gibi Aniden Hayata İrkilmek

ağır bir tanrısallıkla dolanıyor
kedim ortalıkta

elektrik kuyruğu ve
düğme gözleriyle
dolanıp duruyor

bir erik ağacı
kadar
canlı ve
görkemli ve
kesin

ikimiz de
katedralleri ya da
dışarıda
bahçesini sulayan
adamı
anlamıyoruz

ben onun kedi olduğu kadar
insan olsaydım –
onun gibi daha çok insan olsaydı
dünya
başlayabilirdi

kanepeye sıçrayıp
hayranlığımın
kemeraltında
geziniyor.

Ölüm Bulvarında Çiçek Satmak İçin Doğmuşum

2

kedi dalaşını kaçırdın gri kedi
yorgundu kuyruğunu deli gibi sallıyordu ve rahatsız edilmek
istemeyen kara kediye sataştı ve kara kedi gri kediyi
kovaladı ve bir kez pençeledi ve gri
kedi miyau dedi
kaçtı sonra durup kulağını kaşıdı
havada asılı duran hasırı fiskeledi ve
yenilgiye uğramış ve plan yapar bir biçimde uzaklaşırken
beyaz kedi (bir kedi daha) bir çekirgenin ardından
çitin öteki tarafına geçti birileri Bay
Kennedy'yi vururken.

***

Fabrikalar, cezaevleri, sarhoş günler ve geceler, hastaneler beni uyanık bir kedinin ağzındaki fare gibi
güçsüz düşürdü ve sarstı; hayat.

Acı Çekenleri Kurtarmanın Sinsi İyiliği

bir zamanlar çok zayıf ve tedirgindi
açlık çeken bir müzisyen gibi
iyi besledim onu
ve Teksaslı bir petrolcü gibi
şişmanladı ve eskisi kadar
tedirgin değil
ama tuhaf
hâlâ.

yatakta uyurken uyanırım
ve burnu burnuma değiyor olur ve o
muhteşem sarı gözleri
ruhumdan arda kalanın içine
AKAR
ve o zaman –
in aşağı, deyyus!
derim
çek burnunu burnumun
üstünden!
midesi sinek dolu
bir örümcek gibi
dolanır biraz.

dün küvetteydim
içeri girdi
ayaklarının üstünde dikildi
kuyruğunu salladı
ve ben küvette
puro içip
NEW YORKER
okurken
küvetin kenarına sıçrayıp

kaygan fildişi kıvrımın
üstünde dengesini buldu
ve ona,
efendim, siz bir kedisiniz
ve kediler suyu sevmezler, dedim
ama musluğun etrafından dolandı
ve kocaman siyah ayaklarıyla tutunup
gerisi aşağı vaziyette
suyu kokladı ve su
SICAKTI ve içmeye başladı
ince kırmızı dilini
çekingen ve mucizevî bir biçimde
sıcak suya sokup çıkardı
ve koklamaya
devam etti
orada ne halt ettiğimi
küvetin içinde olmaya neden bu kadar bayıldığımı
merak ederek,
sonra suya düştü
şişko beyaz budala! –
hızlı ve ıslak bir biçimde
hep birlikte küvetten dışarı fırladık;
kedi, ben, puro, NEW YORKER
tükürerek, bağırarak, ıslak
ve karım banyoya daldı
TANRIM! NE OLDU? NE OLDU?
ağzımda çözülmekte olan puroyla konuştum:
insanın kendi küvetinde bile
biraz mahremiyeti yok, olan bu!
karım bize gülmekle yetindi
ve kedi kızgın bile değildi
fakat hâlâ ıslak ve şişmandı
sıçan kuyruğunu andıran acınası
kuyruğu dışında ve
kendini yalamaya

başladı.
ben bir havlu kullandım,
sonra yatak odasına gidip
yatağa girdim ve
dergide kaldığım yeri bulmaya
çalıştım.

fakat keyfim kaçmıştı bir kere
dergiyi yatağa bırakıp
tavana ve Tanrı'nın olması gereken
boşluğa baktım
sonra şu sesi duydum:
MİYAUUU!

kapıma gelen bir sonraki sokak kedisi
sokak kedisi olarak
kalacak.

Sinekler İçin Bir Ruh Portresi

soluk bir devrimin incelmekte olan atletini giymiş
bir adam
mundarlığının matematiğini
mutlak sıfıra
yaklaştıran
ve bu sabah dilimde somon tadıyla
uyandığımda
onu düşündüm
her ne kadar bir rahibe
ya da en azından temizlikçi kadınının
edep yerlerimi bir tür
görkem noktasına
ovuşturmasına ihtiyaç duysam da

elinde Santa Fe'li zengin bir adamın
mektubunu tutuyor:
"çöküyorsun, çöküyorsun, yıllardır
hayranın olan V. ve ben
sanatsal çöküşün yüzünden hayli
endişeliyiz –her ne kadar popülariten
tırmanmaya devam etse de. neden bir psikiyatra görünüp
kıçındaki mantarı
patlattırmıyorsun?
J."

pencerenin iç tarafına oturmuş
beyaz kedisi ona bakarken
alkaseltzer tabletleri hayata tırmanıyor örümcek misali

kedim güzel görünüyor, diye geçiriyor içinden,
kedimin sapına kadar Amerikan çarkından geçerken
BAŞARILI olmak gibi bir derdi yok
ve burnunu

sapına kadar Amerikan burnunu
kedilerin hiç ihtiyaç duymadıkları keskin köpüklerin içine sokuyor
ve köpükleri içiyor
dün gecenin 18 birasının ve viskilerinin teri
kulaklarından ve boynundan aşağı süzülürken

Şişman Freddy ile Bokçu'yu aramalıyım
işportacı ruhumu altına gizleyebileceğim pirinçten
bir dağ bulmalıyım

dışarıda çalıların arasından bir kuş havalanıyor
güneşle kendi arasında yakalanmış
ve devasa kanat-gölgesi
üzerinden geçiyor
evin yan tarafının üzerinden –

kedi pencerenin tel örgüsüne sıçrıyor
ve her şey Normandiya'dan ve Stalingrad'tan
ve körfezlerin bombardımanından daha yaşlı

Winston Churchill
çocuk beyinli
çenesinde salya
sevgiyle buğulanmış kalabalığa el sallıyor
yüksek pencereden
sonra ölüyor
neredeyse her şey
gibi.

fakat incelmekte olan atletli adam;
kedisi öfkeli
tel örgü onu kandırmış
ve kedinin sarı gözleri adamın gözlerine
bir zamanlar depoda aylaklık ettiği
için onu kovan

küçük iş adamının gözleri gibi
bakıyor

"yazıklar olsun," diyor kediye, "ve eksilmekte olan yeteneğimin bütün
yeteneksiz tavırlarına."

yarım saat sonra
o ilk şişe bira
dünyanın herhangi bir yerinde
üstünden ipeği ve danteli yırttığı
koca götlü herhangi bir inekle sevişmekten
daha iyidir

kadının kucağında bebeğini sallamakta olduğu
yatak odasına girer
elinden sigarasını alıp
ağzına koyar
öksürür öksürür öksürür
ve eksilmekte olan yetenek yine
diye düşünür, daha önce duydum o öksürüğü;
sadece bir adamın
Mercedes
sahibi olduğu
küçük bir kasabada
yararsız ayaz bir sabahta
ilk hurda arabasını çekerken
demir geminden salya topakları akıtan bir at

terliyor
leş gibi kokuyor olsa gerek
fakat duvarlar nazik
ve elinde yarısı dolu bira şişesini tutuyor
ve kadını,
"umarım dün gece söylediğin şeyleri

kast etmedin," diyor.

"sadece iyi şeyleri."

"bu yelpazeyi iyice daraltıyor."
"bu gece de içmeyeceksin, değil mi?"

"sadece biraz, tatlım. ödleğin tekiyim ben."

"kediyi besle."

kapıda bir Western Union ulağı var. çocuğa küçük
bir bahşiş veriyor ve çocuk ter içinde
koşuyor
Amerikan girişimcisi
Tanrı yardımcısı olsun

EYLÜL AYINDA ÇIKARACAĞIMIZ
ÖZGÜN ŞİİR SAYISI İÇİN SON TESLİM TARİHİ
17 AĞUSTOS'TUR, BU BENZERSİZ
SAYIYA KATKIDA BULUNMANIZ BİZİ MEMNUN EDECEK
EN İYİ DİLEKLERİMLE
GENE COLE INTERMISSION DERGİSİ
3212 KUZEY BROADWAY
CHİCAGO
ILL

"biri mi öldü?"

telgrafı kadına
verir

"ooo, sen ünlüsün!"

"şimdi görebiliyorum; ben ve Genet ve Sartre

Paris'in kaldırım kahvelerinden birinde
içki içiyoruz."

"kim onlar?"

"hiç kimse. başka dahiler."

"iyi. kediyi
besle."

ben de kediyi besledim
18 kutu bira daha içtim ve
bunu
yazdım.

***

hassas fırça, uyuyan
çiçek, uyanıyorum

avcı penceremin önünden geçiyor
sarı ve mavi
gecenin
parlak durağanlığına kilitlenmiş
4 ayak.

acımasız tuhaflıklar yaşanır savaşlarda,
bahçelerde –sarı ve mavi gece patlıyor
önümde, atomik, cerrahi,
ay ışığıyla aydınlanmış tuzlu
şeytanlarla dolu...

sonra kedi tel örgünün üstüne
sıçrıyor, tombul bir yeis,
aptal, yalnız...
süpermarkette
yaşlı bir kadının bıyıkları
ve ay kadar
çıplak.

geçici olarak
hoşnudum.

Ting

***

Aşkı bir buyruk, bir arayış olarak sevmiyorum.
Sana gelmeli, kapına gelen aç bir kedi gibi."

Alaycıkuş

alaycıkuş yaz boyunca
kediyi izledi
alay etti alay etti alay etti
sataşarak ve kendinden emin;
kedi balkonlardaki salıncaklı sandalyelerin altına gizlendi
kuyruğunu salladı
ve alaycıkuşa anlamadığı
çok öfkeli bir şeyler söyledi.

dün kedi sakin bir biçimde evimin önünden geçti
alaycıkuş ağzında ve hâlâ canlı
kanatları dişlenmiş, harikulade kanatları dişlenmiş ve çırpınmakta,
tüyleri sevişen bir kadının bacakları gibi açılmış,
ve alaycıkuş alay etmiyordu artık,
yakarıyordu, dua ediyordu
fakat yüzyılların içinden yürümekte olan
kedi
onu dinlemiyordu.

kedinin ağzında kuşla
başka bir yer tasarlamak üzere
sarı bir arabanın altına girdiğini gördüm.
yaz bitmişti.

Kedinin Taşaklarına Bakarken

pencerenin yanına oturmuş
bira terliyorum
yaz yorgunu
kedinin taşaklarına bakıyorum.

benim seçimim değil.
kedi balkondaki eski
salıncaklı iskemlede uyuyor
ve taşaklarına bağlı bir vaziyette
oradan bana bakıyor –
arkadan –

işte kuyruğu, lanet şey,
manzaranın yanından aşağı
sarkmış –
tüylü depolama tanklarına bakıyorum –
insan ne düşünebilir
kedinin taşaklarına bakarken?
büyük deniz muharebelerinde batmış
donanma gemileri düşünmediği kesin.
yoksullara yararlı olacak bir
program düşünmediği kesin.
bir çiçek pazarı ya da bir düzine
yumurta düşünmediği kesin.
bozuk elektrik düğmesini düşünmediği de kesin.

Taşak taşakdır, hepsi bu –
Kedi taşağı düşünmediği de kesin,
Ve, çağdaşlarımın dediğine göre,
benimkiler hayli peltemsi görünüyormuş,
hayli büyük:
"taşaklı adamsın, Bukowski!"

fakat kedinin taşakları:
kedi mi taşaklara bağlı
yoksa taşaklar mı kediye kestiremiyorum –
neredeyse her gece dişi için bir savaş veriliyor,
biliyorsunuz –
hiçbirimize kolay gelmez.

bakın işte –
sol kulağının bir parçası eksik;
bir zamanlar gözlerinden birinin çıktığını sanmıştım
pençelenmişti
fakat bir hafta sonra
kan pıhtısı dağılıp döküldüğünde
saf
altın yeşili bir göz
bana bakıyordu.

bütün bedeni aldığı ısırıklardan şiş
ve geçen gün,
başını okşamaya yeltendiğimde
miyavladı ve az kalsın beni ısırıyordu –
başının etrafındaki tüylü, kansız derinin
kemiği görünecek kadar yarılmışlığı var.
hiçbirimize kolay gelmez.
o kedi taşakları, zavallı şey.

şimdi düş görerek uyuyor –
ne? –ağzında dolgun bir alaycıkuş tuttuğunu mu? –
yoksa kızışmış kancık kedilerle kuşatıldığını mı? –
gündüz düşleri görüyor
ve bu gece neyin ne
olduğunu göreceğiz.

şansın açık olsun, eski dost,
kolay gelmez,
taşaklarımıza bağlıyız,
ben de biraz isteyebilirim –
bu arada –
gözlerini kolla ve sol yumruğun önde olsun
ve artık işe yaramadığında
can havliyle kaç.

Tuhaf Şey

geçen gece
hiçbir şey yapmadan
karanlıkta bir koltukta oturuyordum
aniden
penceremin
önündeki çalılardan
korkunç işkence sesleri gelmeye başladı
bir erkek kediyle bir dişi kedi değildi
besbelli
iki erkek
kediydi
ve seslerden
birinin daha iri ve öldürme kararlılığıyla
saldırdığı anlaşılıyordu.
oturdum. sonra
kesildi.

sonra yine başladı
bu kez daha da kötü;
sesler o kadar korkunçtu ki
yerimden
kımıldayamadım.
sonra kesildi yine.

koltuğumdan kalkıp
yatağa girdim
ve uyudum.

bir düş gördüm. düşümde küçük,
küçücük bir kedi bana geldi
ve çok
üzgündü;
"bak öbür kedi bana ne yaptı."
kucağımda döndü ve
yarıkları ve diş izlerini
gördüm.

hepsi bu.

sabah dokuza çeyrek kala uyandım
giyindim ve dışarı çıkıp
etrafa baktım.

hiçbir şey yoktu.
içeri girip bir tencereye su doldurdum
içine iki yumurta koydum
ve ocağın altını
yaktım

Islak Gece

regl.
orada oturup kasvete bağladı.
onunla bir şey yapamadım.
yağmur yağıyordu.
kalkıp gitti.
kahretsin, yine başlıyoruz, diye geçirdim içimden.
içkimi aldım ve radyonun sesini açtım.
abajurun siperini çıkarıp
Almanya'dan ithal
ucuz siyah ve acı bir puro içtim.
kapı çalındı.
yağmurun altında ufak tefek bir adam duruyordu,
balkonunda bir güvercin gördün mü, diye sordu,
ona balkonumda güvercin görmediğimi söyledim
ve balkonumda bir güvercin görürsem
ona haber vermemi istedi.
kapıyı kapattım
oturdum
sonra kara bir kedi
pencereden içeri atladı ve
kucağıma sıçrayıp
mırlamaya başladı, harikulade güzellikte bir hayvandı
onu mutfağa götürdüm ve ikimiz de
birer dilim jambon yedik.

sonra bütün ışıkları söndürüp
yatağa girdim
ve kara kedi de benimle yatağa girdi
mırladı
ve içimden, neyse, beni seven biri var, diye geçirdim,
sonra kedi işemeye başladı,
üstüme işedi, çarşafa işedi,
sidiği karnımdan aşağı yuvarlanıp kalçalarımdan aşağı aktı
hey, neyin var senin, dedim.
kediyi tuttuğum gibi kapıya götürdüm
ve yağmurda dışarı attım ve
içimden, bu çok tuhaftı, diye geçirdim, o kedinin
üstüme işemesi
ve sidiği yağmur kadar soğuktu.
sonra kadına telefon ettim,
neyin var senin, lanet olası,
aklını mı yitirdin, dedim.
sonra kapattım ve çarşafı yataktan çıkardım
tekrar yatağa girdim ve öylece uzanıp yağmuru dinledim.
bazen insan ne yapacağını bilemez
öylece uzanıp
hiçbir şey düşünmemeye çalışmak
iyidir.

o kedi birine aitti
pire tasması vardı.
kadını
bilmiyorum.

***

"[...]
kedi kediyi öldürür
sabahın üçünde
ön bacaklarını kemirir ve boynuna
dalıp
geriye tüy
ve sertleşmiş kemik bırakır
çöp ve geçmiş hayat
koleksiyoncuları
için."

Her Yerde Küçük Kaplanlar

genelevci Sam'ın
gıcırdayan ayakkabıları var
ve avluda
gıcırdayarak ve kedilerle
konuşarak
bir ileri bir geri dolanır

Sam 150 kilo ağırlığında
bir katil
ve kedilerle konuşur.
masaj salonunda kadınları görür
ve kız arkadaşı yoktur
arabası yoktur
içki içmez
uyuşturucu kullanmaz
iki büyük zaafı var
puro çiğnemek
ve mahallenin bütün kedilerini
beslemek.
kedilerin bazıları
gebe kalır
ve kedilerin sayısı giderek artar ve
ne zaman kapımı açsam
içeri bir ya da iki kedi
dalıyor ve bazen
onların içeride olduklarını unutuyorum ve
yatağın altına pisliyorlar
ya da gecenin bir saatinde sesler duyup uyanıyor
ve yataktan sıçrayıp sustalımı kapıyorum
ve sinsice mutfağa girdiğimde
Genelevci Sam'in kedilerinden birini
lavabonun içinde dolanırken ya da buzdolabının
üstünde otururken buluyorum.

Sam köşedeki
masaj salonunu işletiyor
ve kızları güneşin altında
kapının eşiğinde dururlar
ve trafik ışıkları
kırmızıdan yeşile ve yeşilden kırmızıya döner
ve Sam'in bütün kedileri
anlamın bir kısmına haizdirler
günlerin ve gecelerin haiz oldukları gibi.

“evrenin ezilmiş kedileridir
Aşk.”

***

"Mutfağa girdim, bir şişe E vitamini açtım, kapsüllerin her biri 400 I.U, yarım bardak maden suyuyla birkaç tane yuttum. İyi bir gece olacaktı Chinaski için. Jaluzilerin arasından içeri eğik bir açıyla süzülen güneş halının üstünde bildik bir örüntü oluşturuyordu ve beyaz şarap buzdolabında soğumaktaydı.

"kapıyı açıp balkona çıktım. Tuhaf bir kedi vardı orada. Devasa bir yaratık, parlak siyah tüylü, yeşil gözlü. Benden korkmadı. Yanıma gelip mırladı, bacağıma sürtündü. Ben iyi bir adamdım ve o bunu seziyordu. Hayvanlar sezer böyle şeyleri. İçgüdü. İçeri girdim, peşimden geldi.

"Ona bir kutu Star-Kist tek parça beyaz ton konserve açtım. Kaynak suyuna yatırılmış. Net ağırlık 200 gram."

Fena Durum

Koca Buch, onu kısırlaştırdılar
dişiler eskisi kadar iyi görünmüyor
artık.

Koca Sam arka tarafa
taşındığında
Koca Butch bana miras kaldı,
insan yaşıyla 70,
yaşlı,
kısır,
fakat yine de bugüne dek gördüğünüzü
hatırladığınız bütün kediler kadar
iri ve tehlikeli.

birkaç kez elimi dişlemesine
ramak kaldı
onu besleyen eli
ama bağışladım onu.
kısırlaştırılmış
ve bundan hoşnut olmayan
bir yanı
var.

geceleyin
çalıların arasında
başka kedileri hırpalayıp kovaladığını
duyuyorum.
Butch, hâlâ harikulade
bir yaşlı kedi,
onsuz bile savaşmaya
devam ediyor.

ne müthiş bir orospu çocuğuydu
kim bilir
19 ya da 20 yaşındayken
ağır adımlarla yolunda yürürken
ve ben şimdi bile
ona baktığımda
cesaretini ve gücünü
hâlâ hissedebiliyorum
insanın küçüklüğüne
insanın bilimsel
tanrısallığına rağmen
Koca Butch
sürdürüyor
dayanıyor

o tehlikeli yeşil gözleriyle
bana bakıyor
yenilgi bilmeyen
o devasa
başının
içinden.

Armağan

arka tarafta oturan adam daireyi
boşalttı
kirasını ödeyemedi
bana da devasa yaşlı bir kedi
miras kaldı
ortalama bir köpek büyüklüğünde
tehlikeli
sarı gözleri var
yaşlı ve çok güçlü
pençelerinden biri salladığında
duvarlar sallanır.
adı "Butch" ve
oynaşmayı sevmez
huysuzdur
kendine göre fikirleri var
uzun zaman önce bir yerlerden
öğrenilmiş.
kendi kafasına göre
takılır
bazen aklını
yitirir
onu okşarken
elimi tutsak alır
dişlerini elimin üst kısmına geçirir
ve beni öylece tutar
tırnaklarını sonuna kadar açıp
arka patileriyle
bileklerimin iç kısmını
yırtar...
o bitirinceye kadar
bekler

sonra elimi çekerim
kan derecikleri
akar
ve o bana öylece
bakar.

onu bütünüyle doğal badem
kasasına koyup
size göndereceğim
Nefes alsın diye de kasaya
delik açacağım

fakat kasanın kapağını açarken
dikkatli olun

tam zamanında göndereceğim
onu size
ekspres hava kargosuyla

kasanın kapağını
Ulusal Şiir Günü'nde açın.

Butch Van Gogh

Hollywood'tan ayrılmadan hemen önce kedim bir kavgaya tutuştu
ve
kulağı parçalandı.
şimdi yeni mahalledeyiz
ve dün onu veterinere götürdüm.
orada hayvan dişçisi
hayvanlar için psikiyatr
artı ACİL servis var
kedimin ameliyat olması gerekiyordu
anestezi
ilaçlar
merhemler.

fatura 82 dolar 50 senti
buldu.

"Tanrım," dedim veterinere, "on yaşında ve kısırlaştırılmış
bir sokak kedisi bu. bunların bir düzinesini
bedavaya alabilirim."

veteriner elindeki kalemle bir kâğıt parçasına
küçük daireler çizdi.

"pekâlâ,"dedim, "yapın."

"Butch Bukowski," diye kaydetti veteriner hastanın adını.

onu almaya gittiğimde başı sargılıydı
başına bir delik açmışlar gibi görünüyordu
bir hemşire onu 6 numaralı odadan çıkardı.

"ne yaptınız ona?" diye sordum, "lobotomi mi?"

şimdi ocağın üstünde oturmuş bana bakıyor.
Butch Van Gogh Artaud Bukowski.

Bir arkadaşımın bir keresinde bana dediği gibi:
"moruk, neye dokunsan boka dönüyor!"

haklı.
on bir yaşından beri
mastürbasyon yapıyorum.

Bir Okur

kedim arşivime sıçtı
Golden State Sunkist portakal sandığımın
üstüne çıktı
ve şiirlerimin üstüne sıçtı
üniversite arşivleri için ayırdığım
özgün şiirlerimin üstüne.

bitirdi beni
tek kulaklı şişman kara eleştirmen

Butch

Man Kedisi

kısa dar bir alandan
uzun bir çağrı bu.
yeniden yanlış yolda ilerlediğimizi
bilmek için
özel bir zekâya
gerek yok.
giderek daha az gülüyoruz,
daha mantıklı oluyoruz.
tek istediğimiz
başkalarının yokluğu.
klasik müzikler bile
fazlasıyla dinlenmiş,
iyi kitaplar
fazlasıyla okunmuş.
bir kez daha
başından beri yaptığımız gibi
tuhaf, biçimsiz ve uyumsuz
olduğumuzdan kuşkulanıyoruz...
bu satırları yazarken
çirkin bir vızıltı var
başımıza
bir şey konuyor
kendini oraya gömüyor.
uzanıp
onu oradan çıkarıyoruz
parmağımızı ısırırken
ne lanet hiçlik
bu
gecenin
ortasında?
gitti...

sürgülü
bir cam kapı var
ve dışarıda
tek gözü şaşı
bir Man kedisi görüyoruz.
dili yana doğru
sarkmış.
kapıyı açıyoruz
içeri süzülüyor
ön bacakları bir yöne
koşuyor
arka bacakları
başka yöne.
dar bir açıyla
bize doğru geliyor
bacaklarımızdan yukarı tırmanıp
göğsümüze çıkıyor
ön bacaklarını
iki kol gibi
omuzlarımıza dayıyor
burnunu
burnumuza iyice yaklaştırıp
bize bakıyor
elinden geldiğince;
şaşkın,
biz de ona bakıyoruz.

ne gece,
eski dost,
ne zaman,
ne yol.
bir arada burada
yakalanmış.
gülümsüyoruz yine
eskiden yaptığımız gibi.

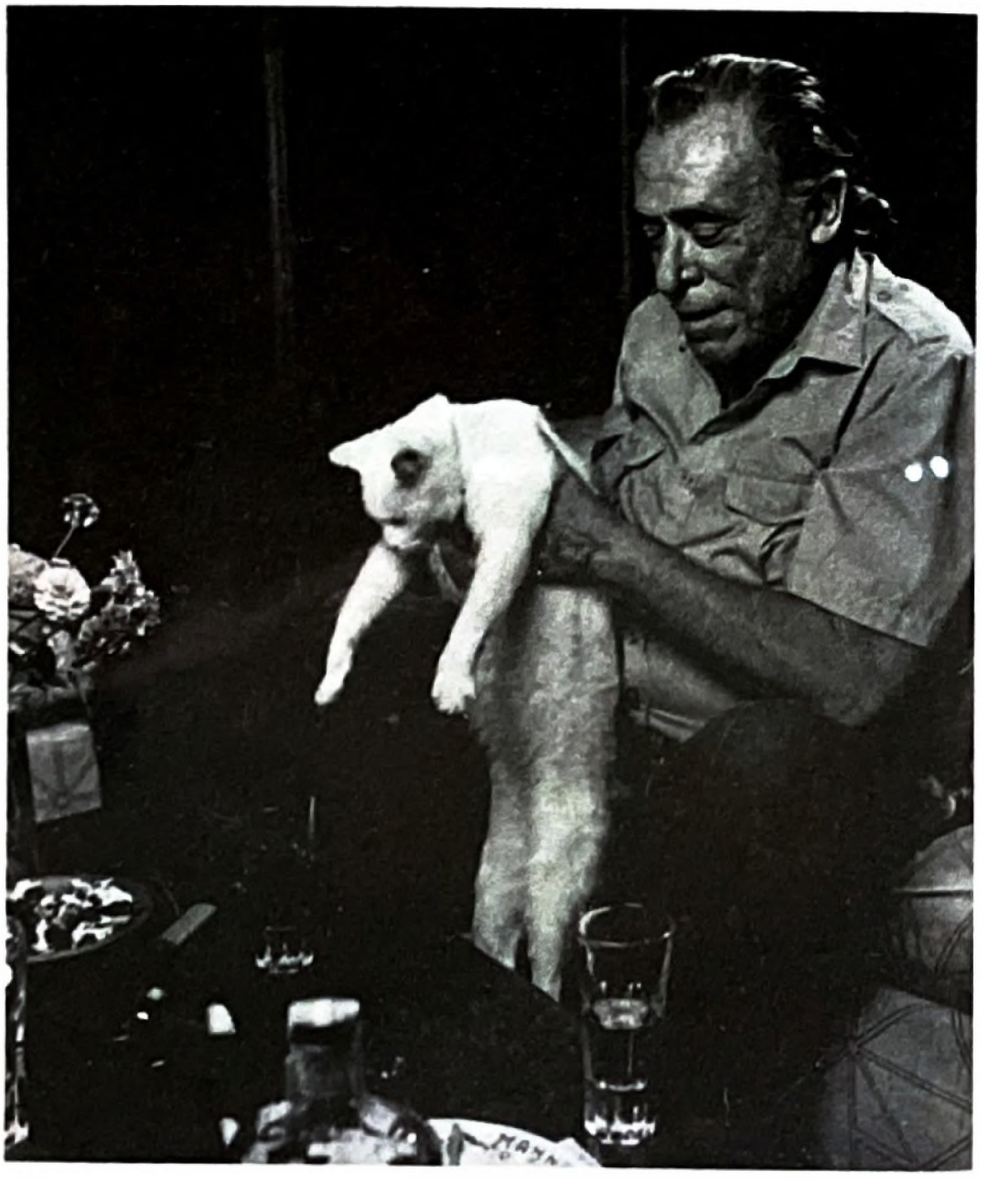
Man kedisi aniden
yere sıçrıyor
halıda yanlamasına savrulduktan sonra
hiçbirimizin göremediği bir şeyin
ardına düşüyor.

***

"Uluslararası bir hırsız Pazar günü en sevdiğim kedimi (Man) ezdi. Arabanın ön tekerleği kedinin üstünden geçti. Şimdi hastanede yatıyor. Veteriner bir daha yürüyememe olasılığından söz etti. Kesin bir şey söylemek için henüz erkenmiş. Röntgen omurgasının berbat durumda olduğunu gösteriyor. Muhteşem bir kedi. Gerçek bir kişilik. Belki onu ameliyata alırlar ya da onun için iki tekerlek yapabilirler. Röntgen geçmişte birinin hayvana ateş ettiğini gösteriyor. Zor bir hayatı olmuş."
"Man kedisi yürüyor yine, biraz yanlamasına da olsa. Tam bir hafta kedi hastanesinde kaldı. Veteriner bunun bir mucize olduğunu söyledi, Man kedisinin bir daha yürüyebileceğine ihtimal vermemiş. Bir de Man kedisi değilmiş aslında, biri kuyruğunu kesmiş. Kısmen Siyam. Çok tuhaf bir hayvan, müthiş zeki. Onu ezen tip dün gece eve geldi, Man kedisi onu görür görmez merdivenden yukarı koşup üst kattaki tuvaletin arkasına saklandı. O arabayı kimin sürdüğünü biliyor."

"İşte size harikulade bir kedi. Dili dışarıda, şaşı. Kuyruğu kesik. Harikulade bir kedi, sezgileri güçlü. Röntgen çektirmek için onu veterinere götürdük –ona araba çarptı. Veteriner, 'bu kediye iki kez araba çarpmış, vurulmuş ve kuyruğu kesilmiş,' dedi. "Ben bu kediyim," dedim. "Kapıma geldiğinde açlıktan ölmek üzereydi. Nereye geleceğini biliyordu. İkimiz de sokak serserileriyiz."

"Man kedisi bir gün kapıma geldiğinde açlıktan ölmek üzereydi. Onu içeri aldım, biraz şişmanlattık, sonra sarhoş bir arkadaşım geldi ve onu arabasıyla ezdi. Ben gördüm. Kedi bana hiçbir şey olmamış gibi baktı. Onu veterinere götürdük. Röntgen çektirdik. Man kedisi değilmiş aslında. Veteriner birinin kuyruğunu kestiğini söylüyor. Bir de vurulmuş, mermi hâlâ vücudundaymış ve iki kez ezilmiş. Röntgen omurgasının iki kez kaynadığını gösteriyor. Ayrıca şaşı. Veteriner muhtemelen bir daha yürüyemeyeceğini söyledi. Şimdi koşuyor, dili dışarıda, şaşı. Güçlü bir kaçık."

Manx

Gece Mesaisi

kedim şöminenin içine atladı
yanıyor
Van Gogh
arka taraftaki tek örgüyü yırtıp
hiçbir yerin
mavi fahişesini arayarak
içeri dalarken.

***

Bir gün öylesine takılıyor, her zamanki gibi bekliyordum. Çeteyle aram iyi değildi, onlardan biri olmayı arzulamıyordum artık. Gene koşarak yanıma geldi, "hey, Henry, gel bak!"

"Ne var?"

"GEL!"

Gene koşmaya başladı, ben de peşinden koştum. Park girişini geçip Gibson'ların arka bahçesine girdik. Gibson'ların arka bahçesi kırmızı tuğladan büyük bir duvarla çevrilmişti.

"BAK! KEDİYİ KÖŞEYE SIKIŞTIRDI! ONU ÖLDÜRECEK!"

Küçük beyaz bir kedi duvarın köşesine sıkışıp kalmıştı. Sağa sola gidemiyor, yukarı tırmanamıyordu. Kamburunu çıkarmış tükürüyordu, pençeleri hazır. Fakat çok küçüktü ve Cuhck'ın buldog köpeği, Barney, hırlıyor ve aradaki mesafeyi giderek kapatıyordu. Kedinin oraya çocuklar tarafından konduğu ve köpeğin oraya sonradan getirildiği duygusuna kapıldım. Chuck, Eddie ve Gene'in onları nasıl izlediklerini görünce bu duygu daha da güçlendi; suçlu bir bakış vardı gözlerinde.

"Bunu siz tezgâhladınız," dedim.

"Hayır," dedi Chuck, "kedinin suçu. Buraya girdi. Şimdi dövüşüp çıksın."

"Nefret ediyorum siz orospu çocuklarından," dedim.
"Barney kediyi öldürecek," dedi Gene.
"Barney onu paramparça edecek," dedi Eddie. "Pençelerinden korkuyor, fakat hamlesini yaptığında her şey bitmiş olacak."
Barney çenesi salyalı iri kahverengi bir buldoktu. Aptal ve şişmandı ve anlamsız bakan kahverengi gözleri vardı. Barney hırlamaya hiç ara vermeden mesafeyi santim santim kapatıyordu, boyun ve sırt tüyleri dikilmiş. Aptal kıçına bir tekme atmak geldi içimden ama bacağımı parçalardı muhtemelen. Bütünüyle öldürmeye odaklanmıştı. Beyaz kedi yavru sayılırdı henüz. Duvara yaslanmış tıslıyordu; harikulade bir yaratık, tertemiz. Köpek yavaşça öne doğru hareket etti. Çocuklar buna neden ihtiyaç duyuyorlardı? Cesaret meselesi değildi bu, düpedüz pis işti. Yetişkinler neredeydi? Yetkililer neredeydi? Beni suçlamak için ortalıktaydılar hep. Şimdi neredeydiler? Fırlayıp kediyi kaptığım gibi kaçmayı düşündüm, fakat cesaret edemedim. Buldoğun bana saldıracağından korkuyordum. Yapılması gerekeni yapma cesaretinden yoksun olduğumu bilmek kötü bir duyguydu. Midem bulanmaya başladı. Zayıftım. Kedinin ölmesini istemiyordum ama engellemenin bir yolunu bilmiyordum.
"Chuck," dedim, "kediyi bırak, lütfen. Köpeğini geri çağır."
Chuck cevap vermedi. İzlemeye devam etti.
Sonra, "Barney, hakla onu! Hakla kediyi!" dedi.
Barney öne doğru bir hamle yaptı ve kedi birden havaya sıçradı. Tıslayan, pençe ve dişten oluşmuş beyaz bir bulanıklık. Barney geri çekildi, kedi tekrar duvara sindi.
"Hakla onu, Barney," dedi Chuck yine.
"Allah belanı versin, kapa çeneni!" dedim ona.
"Benimle bu şekilde konuşma," dedi Chuck.
Barney mesafeyi kapatmaya başladı yine.
"Bu işi siz tezgâhladınız," dedim.
Arkamızda hafif bir ses duydum ve dönüp arkama baktım. Yaşlı Bay Gibson bizi yatak odasının penceresinin ardından izliyordu. O da kedinin öldürülmesini istiyordu, aynı çocuklar gibi. Neden? Yaşlı Bay Gibson bizim takma dişli postacımızdı. Evinden hiç çıkmayan bir karısı vardı. Sadece çöpü atmaya çıkardı. Bayan Gibson her za-

man saçına file takardı ve üzerinde her zaman sabahlığı, bornozu ve terlikleri olurdu.
Sonra, ben Bay Gibson'ı izlerken, Bayan Gibson her zamanki kıyafetiyle gelip kocasının yanında durdu, o da katliamı bekliyordu. Yaşlı Bay Gibson mahallenin işi olan birkaç adamından biriydi fakat yine de kedinin öldürüldüğünü görmeye ihtiyaç duyuyordu. Gibson'ın Chuk, Eddie ve Gene'den farkı yoktu. Çok fazla vardı bunlardan.
Buldog kediye biraz daha yaklaştı. Katliamı izleyemezdim. Kediyi o şekilde bırakmaktan çok büyük utanç duydum. Kedinin kaçmaya çalışma olasılığı her zaman vardı, fakat onu engelleyeceklerini biliyordum. O kedinin karşısında sadece buldok yoktu, insanlık vardı.
Döndüm ve yürüdüm, bahçeden çıktım ve kaldırıma ulaştım. Kaldırımda yaşadığım eve doğru yürüdüm ve orada, evinin ön bahçesinde babam durmuş bekliyordu.
"Neredeydin?" diye sordu.
Cevap vermedim.
"İçeri gir," dedi, "ve o kadar mutsuz görünme, yoksa seni gerçekten mutsuz ederim!"

"Kediler ve İnsanlar ve Sen ve Ben ve Her şey– "

Mısırlılar kediyi çok severlerdi
genellikle kedileriyle gömülürlerdi
kadınlarının yerine
köpekleriyle ise asla

ve şimdi
burada
güzel gözlü
güzel insanlar
çok az

yine de güzel kediler
görkemli tarzlarıyla
evrenin ara sokaklarında
geziniyorlar

bu geceki tartışmamıza dair
her ne hakkında
idiyse
ve bizi
ne kadar mutsuz
etmiş
olursa olsun

unutma ki
bir yerlerde
kendi uzamına
şaşkınlık verici enfes
bir kolaylıkla
uyum sağlayan
bir kedi
var.

başka bir deyişle
ne kadar baltalamaya çalışırsak çalışalım
sihir
bize rağmen
sürer.

senin ve benim
son şansımızı talan edip
yok edebilirim

sırf bu devam etsin
diye.

tartışma
yok.

***

"yerimi buluyorum, park yerine giriyorum, park ediyorum, arabadan iniyorum, yaşlı bir matador işte. Fakat içeride, kapıyı açarken, en sevdiğim beyaz kedim, Jinx, kollarıma sıçrıyor ve aniden aşığım yine."

Ting

Dayanıklı Bir Orospu Çocuğunun Tarihçesi

bir gece ıslak bir deri bir kemik bitik ve
dehşet içinde kapıma geldi.
beyaz şaşı kuyruksuz bir kedi
onu içeri aldım ve besledim ve kaldı
ve güvenini kazandım,
ziyaretime gelen bir arkadaşım
onu park yerinde ezinceye kadar,
kediden arda kalanı veterinere götürdüm; "fazla
şansı yok... ona bu hapları ver ve bekle... omurgası
ezilmiş, daha önce de ezilmiş ama bir şekilde
düzelmiş, yaşasa bile bir daha yürüyemeyecek, şu
röntgenlere bak, vurulmuş bu, şuraya bak, saçma taneleri
hâlâ içinde... bir de, bir zamanlar kuyruğu varmış, biri
kuyruğunu kesmiş..."

kediye eve götürdüm, sıcak bir yazdı, son yirmi yılın
en sıcak ayı, onu banyonun döşemesine
koydum, su ve ilaç verdim, yemek yemiyordu,
suya bile dokunmadı, parmağımı suya daldırıp
ağzını ıslattım, onunla konuştum, hiçbir yere
gitmedim, zamanımın çoğunu banyoda geçirdim, onunla
konuştum ve ona yavaşça dokundum
ve o donuk şaşı gözleriyle bana
öylece baktı ve günler sonra ilk kez hareket etti,
ön bacaklarının üstünde öne doğru bir hamle yaptı
(arka bacakları çalışmıyordu)
kum kabına ulaştı
sürünerek içine girdi,
banyoda ve bütün kentte şans ve muhtemel bir zaferin
borazanları öttü sanki, o kediyle
bağlantı kurmuştum –ben de zor zamanlar geçirmiştim, o
o kadar zor değildi gerçi, ama yeterince zordu...

bir sabah doğruldu, ayağa kalktı, tekrar yığıldı
ve bana öylece baktı.

"başaracaksın, moruk," dedim ona, "sende iş var..."

denemeye devam etti, kalkıp düşerek, sonunda
birkaç adım atmaya başardı, sendeleyen bir sarhoş gibi,
arka bacakları hareket etmek istemiyorlardı, tekrar düştü, dinlendi,
sonra yine kalktı...

gerisini biliyorsunuz; şimdi her zamankinden daha iyi, şaşı,
neredeyse dişsiz, fakat bütün zarafeti geri geldi ve gözlerindeki
o bakış hiç kaybolmadı...

bazen benimle söyleşi yapmaya gelirler, hayata ve edebiyata dair
sorular sorarlar
ve sarhoş olup şaşı
ezilmiş vurulmuş ve kuyruğu kesilmiş kedimi
tuttuğum gibi havaya kaldırıp onlara gösterir ve,
"bakın,
şuna
bakın!" derim.

ama anlamazlar, "Celine'den etkilendiğinizi
söylüyorsunuz..." gibi bir şeyler söylerler.
"hayır," derim kedimi onlara doğru tutarak, "olanlardan etkilenirim
ben, bundan etkilenirim, bundan!..."

kediyi ön bacaklarının altından tutup dumanlı ve sarhoş
ışıkta sallarım; kedim rahattır, o
bilir...

söyleşi genellikle o noktada sonlanır.
fakat daha sonra söyleşiye
bakıp

kediyle birlikte fotoğrafımı gördüğümde
gurur duyarım...

kedim palavra olduğunu bilir fakat söylediklerim kedi mamasının gelmesini sağlar, öyle değil mi?

***

"Kuyruksuz, şaşı kedi bir gün kapımıza geldi ve onu içeri aldık. Yaşlı pembe gözleri vardı. Etkileyici bir tipti. Hayvanlar insana esin verir. Yalan söylemeyi bilmezler. Doğal güçler gibidirler. Televizyon beni beş dakikada hasta eder, fakat bir hayvanı saatlerce seyredebilir ve zarafetten ve görkemden başka bir şey görmem, olması gerektiği gibi hayat."

Terminoloji

en sevdiğim ikinci kedim
ölüyor gibiydi
röntgen,
konsültasyon,
iğne ve
ameliyat için
birkaç kez veterinere götürdüm,
"yapılacak ne varsa yapalım,"
dedim veterinere,
"yeter ki yaşamaya
devam etsin..."

bir sabah
kedimi almak için
veterinere gittim ve
tezgâhın arkasındaki
beyaz hemşire önlüğü giymiş
iri kız bana,
"kedinizi uyutmak
İstiyor musunuz?"
diye sordu.

"ne?"
dedim.

soruşunu
yineledi

"uyutmak mı?" diye
sordum, "yani imha etmek mi?"

"şey, evet," diye
gülümsedi küçük gözlerinin

altından, sonra elindeki karta
bakıp, "oo, hayır, kedisinin uyutulmasını
isteyen
Bayan Evans..." dedi.

"sahi mi?" diye
sordum.

"üzgünüm,"
dedi.

elinde kartla
öteki odaya geçti
ve içimden,
sen üzgünsün ve ben
üzgünüm,
ve senin üzgün
şişman kıçın
ve üzgün
yürüyüşün
ve üzgün
yatağın
ve üzgün
hayatın ve
üzgün ölümün
ve üzgün
Bayan Evans'ın
ve ikinizin de
üzgün şişman
boklarınız,
diye geçirdim.

sonra gidip
koltuklardan birine oturdum
ve kedi

dergilerinden birini alıp açtım,
sonra kapattım,
içimden, bu onun işi; bu
yapılıyor.
kedileri o
öldürmüyor,
o sadece mesajları
kaydediyor,
diye geçirdim.

odadan çıkıp
bekleme odasına girdiğinde
beni eskisi kadar
tiksindirmedi
ve kedi dergisini
tekrar açıp
her şeyi unutmuşum gibi
sayfaları çevirdim,
fakat
unutmamıştım,
tam olarak.

Yaşlı Dost İçin Bir Tane

bir kediydi
işte,
şaşı,
açık mavi gözlü,
kirli beyaz,

sizi geçmişiyle
sıkmayacağım,
şu kadarını söyleyeceğim;
kötü bir talihi vardı
ve iyi bir dosttu
ve öldü
insanların öldüğü gibi
fillerin öldüğü gibi
farelerin öldüğü gibi
çiçeklerin öldüğü gibi
suyun buharlaşması ve
rüzgârın esintisinin kesilmesi gibi

geçen Pazar günü
akciğerleri iflas etti
şimdi çiçek bahçesinde
yatıyor
ve kafamın içinde
onun için
coşkulu bir marş çalıyor
ve pek marş
bilmem
fakat bazılarınız
bilmek ister
diye
düşündüm.

hepsi
bu.

Manx

Sizin İçin Bir Doğa Şiiri

hızla büyümekte olan iki yavru
kedim var
aynı yatakta yatıyoruz –sorun şu ki
onlar erken kalkıyor:
yüzümde pençeleriyle uyanıyorum
genellikle.

bunların tek yaptıkları
koşmak, yemek, uyumak, sıçmak ve
boğuşmak
fakat bazen hareket etmeden
ömrümde gördüğüm insan gözlerinden
çok daha güzel gözlerle
bana bakarlar.
iyi tipler.

gecenin geç bir saatinde içki içip yazarken
etrafta olurlar
biri koltuğumun arkalığındadır mesela
diğeri ayak parmaklarımı
kemirir
birbirimizin için doğal bir kaygı taşıyoruz, nerede
olduğumuzu bilmek gibi
her şeyin nerede olduğunu
bilmek gibi,

sonra
meydana çıkarlar
yerde koştururlar
daktilo edilmiş sayfaların üstünde yürüyüp
buruştururlar ve sayfalarda küçük
delikler açarlar.

sonra insanlardan gelen mektupların
bulunduğu büyük kolinin içine sıçrarlar
fakat mektupları yanıtlamazlar
tuvalet eğitimi görmüşlerdir.

ilki bu olan
pek çok kedi şiiri bekliyorum
onlardan.

"tanrım" diyecekler, "Chinaski sadece
kedilere dair yazıyor!"
"tanrım," derlerdi eskiden, "Chinaski sadece
fahişelere dair yazıyor!"

yakınmayı sevenler yakınmaya ve kitaplarımı satın almaya
devam edecekler; onları sinir etme tarzımı
seviyorlar.

bu gecenin muhtemel şiirlerinin
ilki bu, bir bardak şarabım daha var
ve çocukların ikisi de
ayaklarımın üstünde uyuyorlar
onların yumuşak ağırlığını hissedebiliyorum
tüylerinin temasının
soluk alışlarının farkındayım:
güzel şeyler sıklıkla gerçekleşir; bombalar muhteşem
aptallıklarıyla yuvarlanırken
ayaklarımın üstünde uyuyan bu yavruların

daha çok bildiklerini
daha fazla olduklarını
ve anın parçacıklarının daha büyük
patladığını
ve talihli bir geçmişin
asla
öldürülemeyeceğini
hatırlayın.

Mantıklı bir dost

yellendiğimde
kedimin
umurunda bile olmaz.

Bhau

Tasmayı Takmak

bir hatun ve dört kediyle yaşıyorum
ve bazı günler hepimiz
iyi anlaşırız.

bazı günler kedilerden biriyle
sorun
yaşarım.

bazı günler kedilerden
ikisiyle
sorun yaşarım.

bazı günler
üçüyle.

bazı günler
kedilerin dördüyle
birden
ve
hatunla
sorun yaşarım;

bana köpekmişim gibi bakan
on göz.

Bire Bir

sokak kedileri gelmeye devam ediyor: şimdi 5 kedimiz
var ve narin, kaprisli, kibirli,
doğal olarak zeki ve olağanüstü
güzeller.

kedilerin en güzel yanlarından biri
kendini kötü, çok kötü hissettiğinde –
kendilerine özgü tarzlarıyla
dinlenmekte olan bir kediye baktığında
olasılıklara direnme üzerine
bir ders niteliğindedir, ve
5 kediye bakmak 5 kat
daha iyidir.

süpermarketten alınan ton balığı konservelerinin
önemi yok; yararlanılmayan bir asalet için
yakıttır –muhteşem ve parlak bir
EVET
enerjisi
özellikle her şey üstüne
üstüne geldiğinde;insanların başına gelenler
üzerine bu aşırı düşünce.

***

"Sabah uyandık, erkek ve kadın, pek çok insanın yaptığı gibi. Fakat yeni bir kedi vardı, beşinci kedi, ailemize bir gece önce girmiş çok genç bir arkadaş. Hayatın dehşeti içindeydi; aç ve yalnız. Sarhoşluğumuza rağmen onu bir şekilde beslemiştik. Şimdi halının üzerinde dönüp duruyor, şeylerin yeniliğinin bir tür paniğiyle havaya sıçrıyor, çılgın sarı gözleriyle bize bakıyor.

"İyi bir işaret; yeni bir hayat, bizimki gibi.

"Sonra içimden, Linda Lee bugün düğün pastası dışında bir şeyler yiyecek diye geçirdim (pastanın arda kalanı buzdolabına tıkıştırılmıştı).

"Ve bir gün bütün o düğün fotoğraflarını göreceğiz ve her şeyi tekrar yaşayıp sindireceğiz, bütün o çılgın sihri.

"Günaydın, Bayan Bukowski," dedim, gülerek.

"Günaydın, sevgili kocam," diye karışık verdi Linda Lee, gülerek.

Ve evimizin yan tarafına yeni bir kapı yaptırmıştık. Açılacak pek çok kapı vardı daha."

Kedi Kedidir Kedidir Kedidir

karım sabahın ikisinde
ıslık çalıp el çırparak
kedileri çağırıyor
ben içeride
şarabım ve
Beethoven'imle otururken.

"geziniyorlar," diyorum
karıma...

Beethoven kemiklerini
takırdatıyor
görkemle.

ve o lanet kediler
bunu
bile
umursamıyorlar.

ve
umursasalardı
onları
hiç mi hiç
sevmezdim;
insan
davranışına
yaklaşan
her şey
değerini yitirmeye başlar.

Beethoven'e laf
çakmıyorum;

elindeki malzemeyi
mükemmel
değerlendirdi

fakat onu halının üstünde
bir bacağını
başının üstüne kaldırmış
taşaklarını
yalarken
istemezdim.

Bir Kazazede Daha

kediye araba çarptı
şimdi uyluk kemiğini
gümüş bir vida tutuyor
sağ bacağı
parlak kırmızı bir bandajla
sarılı

veterinerden eve döndüm ve
gözümü ondan
bir an için
ayırdım

kırmızı
bacağını
sürüyerek dişi kedinin
peşine
düştü

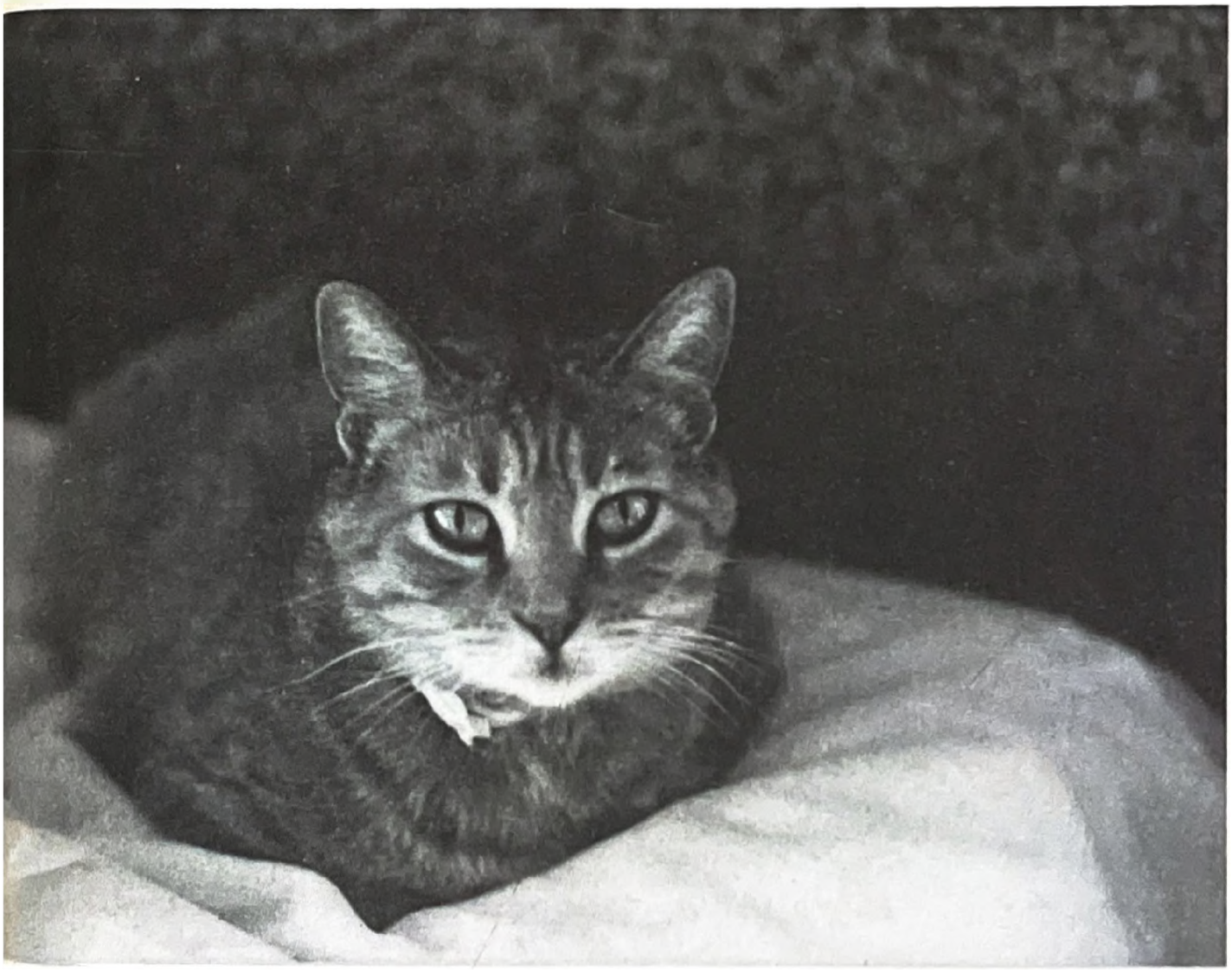
salağın yapabileceği
en kötü
şey

şimdi ceza
kutusunda
katlanıyor

o da
hepimiz
gibi

kocaman
sarı gözleriyle
bakıyor

tek istediği
güzel hayatı
yaşamak.

Beauty

Yazar Kedim

makinenin karşısında
oturuyorum
kedim Ting arkamda
koltuğun arkalığına tünemiş.

şimdi
ben bu satırları yazarken
açık çekmecelerden birine basıp
masanın üstüne çıkıyor.

burnu
sayfanın üstünde
ve ben yazarken
beni seyrediyor.
sonra
gidip
burnunu
kahve fincanının
içine sokuyor.

şimdi
dönüyor
başı sayfanın üstünde
yine.
patisini daktilo şeridine
sokuyor.

tuşlardan birine
vuruyorum
sıçrayarak uzaklaşıyor.

şimdi
oturmuş daktilo yazışımı
seyrediyor.
şarap bardağımı ve
şişeyi
makinenin
öbür tarafına
koyuyorum.

radyoda
kötü bir piyano müziği
çalıyor.

Ting oturmuş
daktiloya
bakıyor.

yazar olmak mı
istiyor
sizce?

bir önceki hayatında
yazar mıydı
yoksa?

şirin kedi şiirlerinden
haz etmem
ama yine de bir tane
yazdım.

şimdi içeride
bir sinek uçuyor
ve Ting sineğin her hareketini
izliyor.

saat on ikiye çeyrek var ve
sarhoşum...

hey, gevşeyin, bundan
daha kötü
şiirler
okumuşsunuzdur...

ve ben daha kötülerini
yazmışımdır.

Beş Kedi

1. Kedi: yaşlı nine, sivri dişli, çok şey
gördü, Rus Devrimi'ni ya da diğer devrimleri
umursamaz; onun için Lauren Bacall kanepeye uzanmışken
piyano çalan Harry Truman'ın bir önemi yok; o sert çünkü bazen
hayatta kalmak için sert olmak
gerekir.

2. Kedi: yavan bir tip, diğer dört kediyle iyi geçinir
ve geceleyin bacağımın üstünde uyumayı
sever, sırtımın üstünde yatmışsam sol bacak,yüzükoyun
yatmışsam sağ bacak ve
Johnny Carson'u duymuşluğu var ve belki
onu görmüştür de
fakat hiçbir zaman ona
gülmez
benim gibi.

3. Kedi: soytarı, kocaoğlan, iri gözler, taba ve
beyaz, kedi hastanesinin gözdesi, onu
gülünç buluyorlar
fakat geceleri dışarı çıktığında
karanlıktan korkunç çığlıkların yükselmesi
çok sürmez
komşulardan birinin kedisini öldürdü,
bir diğerini sakatladı.
ağzında tüy topaklarıyla,
sayısız sıyrıkla, pıhtılaşmış kanla, şişliklerle,
yırtık kuyrukla, yırtık patiyle döner, bir keresinde
bacağı kırıldı, sürekli hastaneye döner, bandajı
eksik olmaz, kırmızı ve beyaz bandajlar, onları
parçalar, ağzına antibiyotik hapları
tıkıştırır ve geceleyin içeride
tutmaya çalışırız.

hiç Schopenhauer okumuşluğu yok ama okusaydı
çok severdi.

4. Kedi: 2. ve 3. kedilerin annesi ve
2. kedi dışında bütün kediler onu kovalarlar
5. kedi de kovalar ama size 5. kediden
söz etmedim henüz
okumaya devam edin.
Her neyse, bizden en çok sevgiyi 4. kedi görür,
varlığı o denli lanetlidir ki, sürekli gizlenir
ve acı veren yaralarını yalar.
okuyabilseydi tercihi
Bronte
kardeşler
olurdu herhalde.

5. Kedi: bir gün kapıya
geldi, kapkara, mükemmel bir hayvan, her hareketi
uzayı sürtünmesiz yarar, o bir
Leopar, o sarı gözleriyle sana bakar ve,
ya öldürürsün ya da öldürülürsün, der, asırlık bir kedi, diğer
kediler ondan uzak dururlar, büyük savaşçı
3. kedi dâhil.
sebebi GÖZLER, o GÖZLERLE baş
edemezler.
asla evcilleşmeyecek
yine de onu kucağımıza alıp severiz, sonra yere
bırakırız, bir süre mırlayıp bizi takip eder;
onu öldürmediğimiz için
bize teşekkür eder.
Charles Manson'ın ödünü patlatırdı
ve ılımlı anlarından birinde
okuyacak bir şey seçmek zorunda kalsa
Celine'i seçer
muhtemelen.

her neyse, bütün bu tuhaf yaşam parçaları
bize sonsuza dek
ne kadar yalnız olduğumuzu fakat
yine de o kadar yalnız olmadığımızı
hatırlatırlar.

bununla birlikte, bütün o
ton balığı konserveleri için
ikide birde süpermarkete
gidiyoruz

orada da
bütün kasiyerler
birbirlerinden
farklı.

***

"Ortalıkta birkaç kedi bulundurmak iyidir. Kendinizi kötü hissediyorsanız kedileri seyredin, kendinizi daha iyi hissedersiniz, çünkü olan her şeyin olması gerektiği olduğunu anlarsınız. Heyecanlanmak için bir neden yok. Kediler bunu bilirler. Kurtarıcıdırlar. Ne kadar çok kediniz varsa o kadar uzun yaşarsanız. Yüz kediniz varsa on kediniz olduğunda yaşayacağınızdan on kat daha uzun yaşarsınız. Bir gün bu keşfedilecek ve insanlar binlerce kedi sahibi olup sonsuza dek yaşayacaklar. Gerçekten çok saçma.

[...]

"Marizlemen beklenmeyen birini marizlemek gibisi yoktur, bir keresinde herifin tekiyle kapışmıştım, bana laf sokup duruyordu. 'Pekâlâ,' dedim. 'Dışarı çıkalım.' Hiç sorun olmadı –onu kolaylıkla hakladım. Yerde yatıyordu. Burnu kanıyordu falan. 'Tanrım, uyuşuk bir tipsin, seni kolaylıkla haklarım sanmıştım, fakat kavga başlayınca o kadar hızlı hareket ettin ki ellerini göremedim. Ne oldu?' dedi. 'Biliyorum," dedim, 'bu iş böyledir.' Saklarsın. An için saklarsın.

"Kedim, Beeker, kavgacıdır. Arada sırada hırpalandığı olur, fakat her seferinde kazanır. Bildiği her şeyi ona ben öğrettim... sol yumruğun önde olsun, sağını hazır tut."

Ting, Ding ve Beeker

Sıcak Işık

bu gece
bu evde
yalnız,
bana
hiç çaba sarf etmeden
bilinecek her şeyi
öğreten
6 kediyle
birlikte
yalnız.

Düş

düşümde bir odanın ortasında durmuştum
ve minicik bir adam
içeri girdi.

ben, "İp Adam'ım ve sen
kendini boğacaksın,"
dedi.

"yok, hayır,
boğmayacağım," dedim.

"yok, evet, boğacaksın,"
dedi.
"bu iş otomatik."

önünde küçük tahta bir makara vardı
makaranın etrafına biraz ip
sarılıydı.

sonra önümde bir ip
yığını duruyordu

uzanıp bir avuç ip aldım
ve boynuma dolamaya başladım

kendimi engellemeye çalıştım
ama engelleyemedim

ipi sıkıca boynuma sardım ve
kendimi boğmak için çekmeye başladım

sonra karımın sesini duydum
Bugger'a bağırıyordu
henüz kısırlaştırılmamış kedilerimizden biri Bugger
fakat her sabah beş buçuk civarında
bir başka kedimize saldırıyor.

uyandım, kalktım ve Bugger'ı diğer kedinin üstünden alıp
merdivenden aşağı indikten sonra
ön kapıyı açıp
Bugger'ı usulca dışarı
bıraktım.

sonra yukarı çıkıp yatağa girdim ve karıma
gördüğüm düşten söz etmemeye karar verdim,
böyle şeyleri fazla ciddiye alır

fakat düşün nasıl bitebileceğini merak etmeden de
duramadım

Bugger hayatımı kurtarmış
olabilir

bu yüzden taşaklarını
belki
gelecek bahara kadar
bağışlamaya
karar verdim.

***

"Konuşan bir kedin var demek. Yani, bu azımsanacak şey değil. Ve telesekreteri dinliyor öyle mi? Benim 6 kedim var ve hiçbiri kuşdili bile konuşamıyor... O kediyi şiir dinleti piyasasına sokmayı düşündün mü? Inferno'yu okuduğunu düşünsene. Belki kendi metinlerini yazıyordur. Kısırlaştırılmış mı? Kadınlar şairleri düzüp emmeye bayılırlar. Bunu biliyoruz."

Buradan Bir Kesit

yüz yirmi beş bin budala
cehennemde
bedava hamburger için sıraya girmişler
ve almışlar

Henry Miller bir boğaya
Otuz bir çektirdi

ve 1889'da
Vincent
St. Remy'de
akıl hastanesine
yattı.

1564: Michelangelo, Vesailus,
Calvin ölür; Shakespeare, Marlowe,
Galileo
doğar.

dün bir dil balığı tuttum
bugün
pişirdim.
dehşetin dehşetinin
dehşetinde
göz kamaştırıcı bir ışık patlaması
vardır;

bu gece
6 kediyi
dışarı saldığımda
o kadar
güzeldi ki
küçücük bir
an
başımı çevirip
batı duvarına
baktım.

Prunu

Bizim Çete

kedilerimize
Ezra, Celine, Turgenev,
Ernie, Fyodor ve
Gertrude
adlarını takmak istedim
fakat
iyi biri olduğum için
karımın onları adlandırmalarına
izin verdim
ve işte sonuç;
Ting, Ding, Beeker,
Bhau, Feather ve
Beauty.

bir Tolstoy bile yok
lanet
grupta.

Klasik Olmayan Senfoni

caddenin ortasında
ölü kedi

kibirsiz bir görkemle
tekerlek tarafından ezilmiş

hiçti

ve biz de
hiçiz

çevir
başını.

Savaş Artığı

karım benden daha vesveseli
bir mağazada
bazı eşyalar bakarken, "birkaç gaz maskesi
istiyorum," dedi.

"gaz maskesi mi?"

"evet, körfezde bütün o gaz
depoları var, orayı bombalarlarsa
muazzam bir alev ve
gaz kitlesi oluşacak."

"bu hiç aklıma gelmedi,"
dedim.

karım satıcıyı buldu ve adam bizi gerçekten de
gaz maskelerinin bulunduğu yere götürdü –çirkin, kullanışsız
aptal görünümlü şeyler.
satıcı bize nasıl kullanıldıklarını
gösterdi.

"iki tane alalım, ' dedi
karım.

parayı ödemek üzere kasaya gittik.

"kediler için gaz maskeniz yok mu?" diye sordu
karım. "5 kedimiz var."

"kediler için mi?" diye sordu satıcı.

"Evet, bir patlama olursa kediler
ne yapacak?"

"hanımefendi, kediler bizden farklıdır, onlar
bizden daha alt bir sınıf oluşturur."

"bence kediler bizden üstündür,"
dedim.

satıcı bana baktı. "kediler için
gaz maskemiz yok."

"Master Card kabul ediyor musunuz?" diye
sordum.
"evet," dedi.

satıcı kartımı aldı, makineden geçirdi, fişi
bana uzattı.

imzaladım.

"sizin kediniz var mı?" diye sordu
karım ona.

"çocuklarım var," dedi.

"kedilerimiz bizim çocuklarımızdır," dedi
karım.

satıcı maskeleri poşete koyup
bana verdi.

"kırk beş numara
spor ayakkabınız var mı?" diye sordum.

"yok, efendim. "

çıktık oradan.

satıcı bize
yaptığımız alışveriş için
teşekkür etmedi.

Her Şey İntihar Kesinliğinde Göründüğünde

ve Cehennem'in Kara Cenaze Arabası
patlak lastikleri, delik radyatörü ve içi tel raptiye dolu kesekâğıdını
kırbaçlayan başsız şoförüyle içimden geçiyor –
plastik beyin torbalarımın içinden
iğrenç kokulu çığlıklar koşuyor
tazı misali
5 kedimi gözden geçiriyorum.
kıç deliklerini kontrol ediyorum
kulaklarını
patilerini
kirpiklerini,
sevecenliklerini,
IBM elektriklerini, gözleri ateşin içinden kanıyor ve
bana bakıp şöyle diyorlar
gözbebeklerinden; sakin
ol, deniz senin kanındır, ay ise
taşakların –iri sol taşak –
ve araban garajda
sabırla seni bekliyor ve
karın bile
seni seviyor.
pireyi deve yapıyorsun, bizi izle
ve serinkanlı olmayı öğren; cesur harikuladedir, hep birlikte
hiçbir yerdeyiz ve bu olağanüstü, Temmuz ve
çevre aynı şeydir
ve
senin
tam olarak
yalanıp kaşınmaya da
ihtiyacın yok
göt.

şimdiye kadar
iş gördü; dünyanın en iyi
5 kedisi.

Manx

***

"Park yerine doğru yürüyorum. Kediler bitkin bir vaziyette ortalığa yayılmışlar. Bir sonraki hayatımda kedi olmak istiyorum. Günde 20 saat uyumak ve beslenmeyi beklemek. Ortalıkta takılıp kıçımı yalamak. İnsanlar fazlasıyla sefil, öfkeli ve tek amaçlı."

Craney

Serinkanlı Kürk

en şişman kedilerimizden
biri
CRANEY
her yerde
başaşağı uyur,
bacakları havada
asılı.

ona asla
basmayacağımızı bilir
fakat biz
insanların
ne kadar asabi
ve yarım yamalak
uyuduğunu
ve yaşadığını
bilmez.

Tamamına Erdirme

merdivenden aşağı iniyorum ve karım,
"birkaç küçük şiir
yazdın mı?" diye soruyor.
"evet," diyorum.
kanepede yanına oturuyorum ve
ikimiz de televizyon ekranına
bakıyoruz.
David Letterman var.
"Beeker dışında bütün kediler içeride,"
diyor karım.
"gidip bakiyim," diyorum.
kalkıp dışarı çıkıyorum, el çırpıp
"Beeker! Beeker!
gel, Beeker!" diye bağırıyorum,
işçi sınıfının ikame ettiği
bu mahallede
4-5 kişi
yorganın altından
bana sövüyor.
Beeker başka bir bahçeden
yavaşça geliyor.
tel örgüyü güçlükle tırmanıyor.
şişman.
aşağı atlıyor, homurdanıyor ve birlikte
kapıya doğru yürüyüp
eve giriyoruz.

kapıyı kilitliyorum ve Letterman
yerini reklama bırakırken
arkama
dönüyorum.

Butch

Trajedi?

Kedi idrarını
Bilgisayarımın üstüne püskürtüp
Devre dışı bıraktı.
Şimdi
Eski
Daktiloda yazıyorum.
Daha
Dayanıklı.
Kedi sidiğiyle,
Bira ve şarap dökküntüsüyle,
Sigara ve puro külüyle
Baş edebilir,
Her şeyle
Neredeyse.
Bana kendimi
Hatırlatıyor.
Yaşlı kurttan,
Yaşlı kurda
Hoş geldin.

***

Kediniz var mı? Ya da kedileriniz? Uyurlar, yavrum. Günde 20 saat uyuyup yine de çok güzel görünebilirler. Heyecanlanmak için bir neden olmadığını bilirler. Bir sonraki öğün. Ve arada sırada öldürecek bir şeyler. Güçler tarafından yırtılmakta olduğumu hissettiğimde bir ya da birkaç kedimi seyrederim. 9 kedim var. Uyuyan ya da uyuklamakta olan birine bakarım ve gevşerim. Yazmak da kedilerimden biridir. Yazmak yüzleşmemi sağlar. Beni gevşetir. Bir süre için en azından. Sonra devrelerim karışır ve baştan başlamak zorunda kalırım. Yazarların yazmayı nasıl bıraktıklarını hiçbir zaman anlayamadım. Nasıl gevşerler?

***

"şimdi 9 kedimiz var. Sokak kedileri geliyorlar ve onları geri çeviremiyoruz. Buna son vermeliyiz. Lanet kediler onları dışarı bırakmam için sabahın erken saatinde beni uyandırıyorlar. Kalkmazsam koltukları tırmalamaya başlıyorlar. Fakat olağanüstü ve çok güzel yaratıklar. Cool. "cool cat" deyiminin nereden geldiğini artık biliyorum."

Kedilerimden Öğrenirim

Biliyorum. Biliyorum.
Sınırlılar, gereksinimleri
Ve ilgi alanları
Farklı.

Fakat onları izler ve onlardan öğrenirim.
Bildikleri az sayıda şey hoşuma gidiyor,
Ki çok
Fazla.

Yakınırlar fakat asla
Kaygılanmazlar.
Şaşırtıcı bir vakarla
Yürürler.
İnsanların anlayamadıkları
Doğrudan bir kolaylıkla
Uyurlar.

Gözleri
Bizim gözlerimizden
Daha güzeldir.
Ve en ufak bir kararsızlık
Ve pişmanlık göstermeden
Günün 20 saatini uyuyarak geçirebilirler.

Kendimi kötü hissettiğimde
Tek yapmam gereken
Kedilerimi izlemektir
Cesaretim
Yerine gelir.

inceliyorum
Bu yaratıkları.

onlar
öğretmenlerim
benim.